

ønsket at give Lovforslaget den størst mulige Vægt. Jeg havde ogsaa haabet, at vi ved Behandlingen her i Dag kunde være kommet til at forhandle paa en saadan Maade, at man havde Følelsen af, at alle Medlemmerne af Grundlovspartierne stod sammen. Jeg tror, at baade Grundlovs-sagen og Valglovsforslaget vil være bedst tjente med, at man forhandler derom i Fordragelighed og enstemmigt, eller saa nær enstemmigt som muligt, vedtager dem og dermed sender dem med saa stor Vægt som muligt op i det andet Ting, at alle de Partiers Medlemmer, som hidtil har staaet sammen, slutter sig sammen om at stemme for Lovforslaget. Med disse faa Ord skal jeg anbefale mine Meningsfæller at stemme for alle de stillede Ændringsforslag og derefter for Lovforslagets endelige Vedtagelse her i Tinget.

Slebsager: Med Hensyn til selve Ændringsforslagene udtalte den højtærede Indenrigsminister, at han havde stillet sig ganske forhandlingsvenligt overfor dette Spørgsmaal hele Tiden. Da jeg første Gang fremdrog Spørgsmaalet — det var ved Lovforslagets første Behandling — blev den højtærede Indenrigsminister saa altereret over min Udtalelse, at han fremsatte følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere: „Thi hvis Forholdet er dette, at man baade i første Omgang skal give København færre Mandater, end Byen efter sit Indbyggerantal har Krav paa, og man dernæst ikke skal have Lov til at regne med de københavnske Vælgere, naar man skal betragte Partierne over hele Landet som en Helhed, saa synes jeg virkelig, at man gaar for vidt med Hensyn til, hvad man kan byde en Del af dette Lands Medborgere. De københavnske Vælgere har dog Ret til at være Mennesker saavel som andre Mennesker her i Landet, naar der er Tale om, i hvilke Partiforhold de indtræder.“ Saa stærk var Optakten fra den højtærede Indenrigsministers Side, den Gang dette Forhold fra først af blev fremdraget, og da Udvalget endvidere under sin Behandling af Lovforslaget — Spørgsmaalet havde jo været fremme i Udvalget — ikke fandt Anledning til at tage Spørgsmaalet op, indrømmer jeg villigt, at saa sagde jeg til mig selv, at naar dette Lovforslag skulde frem til Behandling igen, maatte der tages fat paa dette Forhold med Kraft, og derfor tog jeg fat paa det i Gaar, som jeg gjorde. Det glæder mig, at mine Bestræbelser lykkedes. Hvis jeg havde tænkt

mig Muligheden af, at den højtærede Indenrigsminister var saa forhandlingsvenlig paa dette Punkt, som han nu synes at være, men hvad jeg ikke kunde tænke mig, han var efter hans Udtalelser ved Sagens første Behandling, havde Forholdet stillet sig anderledes. Den højtærede Minister er saa glad ved Tredelingen: Hvis vi endelig skal have en Deling, er en Tredeling meget bedre end en Tvedeling, saaledes at vi nu faar baade Jylland, Østifterne og København hver for sig. Naar det er den højtærede Ministers Mening, kunde man have tænkt sig, at han, naar han vilde gaa med til Tvedelingen, ogsaa havde taget Initiativet til Tredelingen, men det er, som bekendt, ikke Tilfældet. Initiativet til Tredelingen er jo udgaaet fra mit Parti ganske paa samme Maade som Initiativet til Tvedelingen.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Sagens videre Gang maa jeg henvisse til, hvad jeg før udtalte. Jeg havde Følelsen af, at det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) sigtede til min Udtalelse, da han udtalte sig om Landstingets Medvirken. Nu er det jo en kendt Sag, at de Partier, der har arbejdet sammen om dette Lovforslag, er Venstre, Radikale og Socialdemokrater her i Folketinget, og det er jo ligeledes en kendt Sag, at det er Venstre, Radikale og Socialdemokrater i Landstinget, der har arbejdet sammen om dette Lovforslag, der er Flertallet i Landstinget. Men naar det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) vilde stille sig paa et saa forhandlende Standpunkt overfor Landstingets Venstre, som han gjorde, skulde jeg saa ikke have Lov til at udtale gode Ønsker for Lovforslaget paa dets videre Gang ogsaa igennem Landstinget? Landstingets Venstre har jo været Genstand for mange Angreb, og jeg maa i denne Forbindelse have Lov til at sige, at efter min Mening skyldes det ikke mindst Landstingsvenstres Medvirken til Grundlovssagens Fremme, at vi i dette Øjeblik staa saa godt med Grundlovsforslaget, som vi gør; det vilde sikkert være klogt, at de, som arbejder paa at faa Grundlovssagen fremmet, anerkendte dette, jeg vil ikke altid være med til at skælde ud paa Landstingets Venstre. Landstingets Venstre har paa mange Punkter stillet sig overordentlig fornuftigt i Grundlovsspørgsmaalet.

Maa jeg saa vende mig med en personlig Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister. Den højtærede Indenrigsminister begyndte sin Omtale af min